

Periòdic Catalanista ↔ Portaveu del Centre Catalanista "Gent Nova"

Sortirà cada dissapte

ANY XIV

BADALONA 29 JUNY 1912

NÚM. 553

Redacció y Administració: Lluç, 51, 53 y 55 y Sant Francesc, 58 y 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 cèntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 cèntims
Tots los treballs se publican baix la exclusiva responsabilitat de sos autors.—No's tornen els originals.

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

ACTUALITAT POLITICA

Ja ho digueren alguns dels més significats homes de l'«Unió Catalanista», al esser preguntats per la seva opinió sobre'l projecte de Mancomunitats presentat per en Barroso, que es molt difícil que'ns vingui res de bo pera Catalunya si ens ho han de concedir els polítics de Madrid.

Ara s'ha pogut comprovar ab motiu del projecte de Mancomunitats: el d'en Barroso com que era una mixtificació de les nostres aspiracions totom d'aquelles terres ens els volia concedir; però ha vingut aquell modificat per complert per la Comissió y que conté les peticions consignades en el de les Diputacions Catalanes, y mentres estigué pendent de firma dels individus de la Comissió, ens el volien regatejar, y ara que ja està firmat s'anuncia que será combatut fortament si l'energia d'en Canalejas, que anunciabem en el passat número, no imposa disciplina als rebelds de la majoria a aprovarlo.

Actualment la sort del projecte, sembla que depent de que's tanquin mes o menys tart les Corts. Si el projecte no queda aprovat en el Congrés abans de la suspensió de sessions o sigui abans de les vacances estiuenques dels pares de la Patria, será senyal qu'en Canalejas no ha pogut imposar-se o que no s'haurá recordat d'esser un polític formal, tan escassos en aquella terra.

Veurem lo que passarà. Respecte la majoria y del Govern ja diem quina es la seva actitud. De les minoríes sembla que la de la conjunció republicana socialista y la jaumista aprovarán el projecte; y tampoc no hi ha cap dubte que la conservadora sense apoyarlo deixarà fer al Govern, empró el seu orgue *La Esoca* y alguns primats del partit conservador obertament s'han declarat hostils a les aspiracions de les nostres Diputacions.

No deixa d'esser curiós que'ls conservadors que tant deien que volien donar a Catalunya ab el projecte d'Administració local y que tant elogiats han estat dels nostres regionalistes, siguin ara enemics del projecte de Mancomunitats.

X.

COMENTARI

Ab motiu de la campanya que certs elements han fet contra'l Sindicat d'Autors dramàtics catalans y de la fredor ab que'l públic ha rebut els esforços realisats per dit Sindicat pera la creació del Teatre Català que avui ens manca, l'eminent dramaturg l'Ignasi Iglesias ha cregut convenient defensarse y ho está fent ab l'impetuositat propia del seu temperament y ab la braó d'aquell qui no té res que li fassi abaixar el cap.

Raó li sobra a l'Iglesias pera indignarse contra la baixa campanya de La Esquella y d'algun altre periòdic que han fet tot el mal que han pogut a la generosa iniciativa dels autors catalans sense altre motiu de justificació que les enveges y les petites passions dels seus homes. Raó li sobra a l'Iglesias pera queixarse amargament del públic que no ha correspost a lo que d'ell s'esperava, no acudint ni tan sols als estrenos d'obres que portaven al peu les firmes més prestigioses de la literatura catalana. Tot lo que's digui en conira de la dessidia, l'apatia, la malavolensa que certa gent han demostrat envers el nostre teatre, será poc en comparació ab lo que realment es mereixen, mes pera esser justos no hem d'escatimar tampoc la deguda responsabilitat a uns altres elements, als quals sols de quan en quan se'ls dirigeix alguna alusió pero sens gosar embestirlos de front, com si en realitat fossin irresponsables, com si res hi

tinguessin que veure ab la decadencia o prosperitat del Teatre Català.

Ens referim als actors catalans de primera fila sens exclur naturalment a les actrius. No'ls veieu de temps ensà com van fugint a corrua feta emportats pel més desenfrenat mercantilisme, tan bon punt el nostre públic y'l nostre teatre els ha donat patent de eminencies? No ho veieu ab quina facilitat abandonen la llengua catalana a la que deuen tot el que son pera adoptar la castella esforsantse per amagar l'accent delator? Es que rés li deuen ells al Teatre Català quan poden abandonarlo en quan es creuen primeres figures, sens la més petita consideració?

Realment dintre l'ordre legal, no hi haurà pas qui 'ls disputi 'l dret de treure profit de les llurs habilitats en totes les llengues y en tots els països, pero moralment, ja es altra cosa. Els nostres actors que deixen la seva llengua pera parlarne una de forastera, que priven al Teatre Català de la seva popularitat y del seu prestigi quan mes necessari li fora, que posen a preu la seva descatalanització y la seva mateixa deserció, cometen sempre un acte que deu esser censurat ab tota energia, siguin qui siguin y valguin el que valguin. L'afany de lucre pot esser una explicació pero no una justificació. Y no's digui are que com a catalans le seves glories, son glories de Catalunya, no: aixó fora cert si anessim de quan en quan a fer una tournée pel mon pera donar a coneixer el Teatre Català; no ho es desde 'l moment que abandonen definitivament a Catalunya pera dirigir o llogarse en qualsevol companyia castellana, pera substituir el català pel castellà les obres den Guimerà, den Pitarra, de l'Iglesias, den Rusiñol per les den Exhegaray, en Valle Inclan o en Benavente; no, la gloria y 'ls diners que recullen no es per esser catalans; es el preu de deixar d'esserho.

Si tots els artistes fessin el mateix que 'ls nostres actors fan, l'art català no fóra possible o quedaria reduït a un art d'aprenents. Que diriem dels nostres autors dramatics, dels nostres literats en general, si tenint-en compte el mercat més extens de que disposa el castellà escriguessim les seves obres en llengua castellana? No's troben en el mateix cas del dels actors? Que diriem dels nostres músics si 'n lloc de conreuar la musica de la terra s'en anessin a Madrid a fer género chico? Doncs el mateix que diriem d'aquests devem dir dels actors ab l'aggravant per part dels últims de que guanyen relativament molts més diners. No hi ha motiu pera amagar lo que es clar als ulls de tothom. Al fundarse el Sindicat, els actors catalans per lo que deuen al Teatre Català, per lo que deuen als autors que 'l formen debien oferir el seu desinterressat concurs, la seva popularitat, el seu prestigi pera que la obra del Sindicat fos un èxit.—Mentres el Teatre Català,—deurien haver dit ells—perilli, mentres presenti senyals de decadencia, disposeu de nosaltres pera contribuir a realzarlo. Ell, ens ha donat vida, en ell devem tot el que som y no podem consentir que mori.—

Ho han fet aixís? No? Doncs també an ells tenim el dret de senyalar ab el dit com a uns dels causants

del poc èxit de la obra del Sindicat. Que's recordin de aquell ditxo castellà: «Que cada palo aguante su vela.»

JEPUS

NOTES LOCALS

CONTRAST

A Badalona està passant un cas no gaire comú en la política: el que una minoria presentés un projecte d'emprèstít pera la reforma y nova construcció del Escorxador, Cementiri, Grupus escolars, Beneficencia y plans d'urbanisació del Aixample de la ciutat, o millor dit, tot un programa de política municipal, donant medis de govern a una majoria.

Y el cas resulta més estrany perque, per lo que s'ha vist durant el mitj any de l'actual administració, la majoria del Ajuntament no porta cap desitj de reforma, car ha necessitat esser interpelada per regidors de les minories pera «prometre» que estudiarà la definitiva urbanisació de la continuació del carrer de l'Industria—avui carrer den Angel Guimerà—y per la que ja té consignació en el pressupost, provinent de resultes del de l'anterior any; y també fou precís que regidors de les minories ho volguessin. pera que la Comissió de Foment proposés estudiar l'establiment d'escoles professionals en aquesta ciutat.

Corroborat'l desitj de no fer reformes que té la majoria del Ajuntament, el que no fá molt, ab motiu d'haver tingut de formular un pressupost extraordinari pera gastos de Sanitat y Higiene, se suprimissin 4,000 pessetes que estaven consignades pera reforma del Escorxador, quan es un edifici municipal deficient pera les exigencies de la ciutat y lloc aont no s'hi deuria escatimar una petita reforma que hauria sigut una vera obra de Sanitat.

Aquest contrast està ben bé de manifest, car diguin lo que vulguin els dretistes badalonins, la majoria fins ara no ha donat fé de vida en rés, reduint la seva missió a administrar rutinariament els cabals de la ciutat. Aixó en la part administrativa, perque si'ns dediquem a estudiar la seva vida consistorial, veurem que hi ha hagut algun regidor que en lloc de cuidar-se de laborar per avui, se ha entretingut a criticar, moltes vegades sense solta, administracions passades y altres ocasions en lloc de portarse com a governamental s'ha dedicat a esser agressiu, en tot y a tots els que no son de la seva capelleta, arribant a portar els debats a una veritable obstrucció si no passaba la seva

Vetaquí que a Badalona, entre la majoria y la minoria federal nacionalista s'han invertit els papers.

Y aixó ho sostenim malgrat les manifestacions del Alcalde en la sessió després d'haverse llegit el referit projecte.

Perque ab obres y no ab paraules es com s'ha de demostrar que's trevallà pera'l pervindre de la ciutat.

RAPIDES

HOMES Y COSES

Hi ha gent que es pessimista y escéptica perquè les contrarietats que han sofert en el camí de la vida han constituït pera ells com un vidre negre a través del qual no poden veure res clar ni alegre; pero n'hi han d'altres que no s'han mogut de casa, no s'han preocupat ni han intervingut en aquestes qüestions que se'n diuen de progrés, la vida els ha somrigut, y en canvi també's diuen pessimistes y escéptics. Ells no hi creuen en tot aixó que se'n diu altruisme, filantropia, abnegació... «Ningú fa res per res» exclamen, més que pera negar els nobles sentiments del pròxim, pera justificar la seva cobdícia, egoisme y mandra que son les tres manifestacions més importants de la miseria del seu esperit. Ells no's llensaran a la lluita perquè els esparvera el moiment; no se sacrificaran pels seus semblants perquè consideren que la feina o treball que constitueix el sacrifici en qüestió, aplicat o executat en ocasió oportuna encara podrien obtenirne beneficis; y per aixó, per egoisme, tampoc se sacrifiquen... Y aqueixos, injustament, ab el seu dubte, intenten posar una màcula en la sinceritat, en la sana intenció de molts que treballen incansablement en profit de pròxim.

Totes aquestes consideracions no se m'han suggerit pas a propòsit d'un cas local y determinat; son efecte de múltiples observacions sobre fets d'aquí y d'allà, repetides en la meua ment en ocasió d'haverme convescut, recentment, y una vegada més, de que aquells, que tenen una qualificació pessima pels entusiastes sense conèixer-los y sense estudiar els seus projectes y obres, tenen l'ineludible deber de callar per manca de raó.

An aquí, s'ha repetit tantes y tantes vegades de que a Badalona no's pot fer res que casi era ja qüestió de creureho sinó concientment, per influencia o sugestió, què pel cas es igual; pero m'he convescut que en aquesta ciutat, en un lloc, com en molts altres, que molts badalonins no volen o no atinen a dirigirhi l'esguard pera concentrarhi l'atenció, malgrat y esser institucions importantíssimes, hi ha qui treballa incansable y amorosament, pera una obra que no deixa també de clavar les seves espines.

Y ja vos diré a que'm refereixo: Parlo del nostre «Ateneo Obrero». Jo voldria que vos enterese siuho, estimats llegidors, de que allí hi han homes que després de les penalitats de la labor quotidiana se preocupen ab verdader carinyo de coses tant importants com es l'ensenyansa, foment d'una Biblioteca y altres; de que hi han professors que coneixent els mals capitalíssims, que afecten al magisteri espanyol, saben quina es la forma d'esmena y saben lo sagrat que es el càrrec de mestre.

Y tot aixó ho sentireu y ho compendreu si visiteu aquella casa y sosteniu una conversació ab algún dels professors. No puc pas oferirvos aquesta crònica ab el luxe de detalls que jo voldria; pero

feuse el càrrec que escric baix l'impressió rebuda en una visita rápida. Si hi aneu pregunteu pel President, el Sr. Casas o bé pel professor Sr. Casals y obtindreu la convicció de que en aquella casa d'un exterior d'aspecte trist y d'una entrada més rista encara, pero ab un jardí que hi bat el sol y ab uns mestres que saben que la disciplina escolar no ha de semblar una miniatura de disciplina penitenciaria y deixen que els pàrvuls riguin y cantin que aixó els fa felissos, s'hi concebeixen idees boníssimes y se treballa ab verdadera fé.

Veus aquí com jo essent pessimista, pero dels primers dels que he classificat, he sentit un agradable optimisme... L'«Ateneo Obrero» de Badalona encara pot portar a cap una obra més trascendental e importantíssima de la que ara està realisant. Pero per aixó cal que els badalonins que puguin, vagin a afegir el seu esforç al que realisa el centre cultural citat.

**

D. Bernat Binué, gerent de la Empresa del *Picarol* es un home «construït» a la moderna. Amable y atent fins al extrém de oferirnos un palc, a nosaltres, als periodistes que fins ara,—sigui dit sense enfemismes—haviem sigut vergonyosament esquilats per tots el empresaris; acertat en batejar aqueix local ab un nom tan alegre com el de «*Picarol*» que es el més just pera una sala d'espectacles frívols, encara que tingui alguns empleats un xiquet funeraris, dit sia aixó sense ganes d'ofendrels...

Doncs a dit senyor haig de felicitarlo per la pensada que ha tingut de clavar semanalment, en les parets de la sala d'espera del «*Picarol*», un número de tots els periódics que componen la premsa local.

Veus aquí una manera pera que tothom puga enterarse del moiment de la nostra ciutat en tots els seus permenors. Fins ara aixó de llegir la premsa local semblava reservat a un número més o menys important d'iniciats; pero ara, fins aquell que llegeix afegint dificultosament les síl·labes s'enterará y potser se preocupará de lo que diuen els nostres confreres y de lo que diem nosaltres (*Vanitas vanitatis*). Ab aquesta «democratisació» sino material, al menys moralment, hem de sortirhi beneficiats, perquè ja es hora que tota la ciutat llegeixi lo que pera ella s'escriu. Y enlloc més apropiat que en el *Picarol* podia ferse aqueixa innovació, perquè en aqueixa sala d'espectacles hi desfila tothom...

«Desde la princesa altiva.....»

LA PILAR DE VIGNÉ

En el «*Picarol*» entre lo mitjanament bó y dolent que'ns donen per «atraccions» de vegades se presenta algun «número» bastant important. Y entre aquests últims, que escassejen, hem de contarhi, donantli lloc preferent, a la notabilíssima canzonetista, la Pilar de Vigné.

Aqueixa artista que al nostre entendre es la

que segueix en mèrit a la Meller, té quelcom més que una gràcia encantadora; té que desitja identificar-se ab el públic, que vol agrairli les seves mostres d'admiració ab altres de simpatia sincera.

Per aixó la Pilar de Vigné, el dissabte passat va cantarnos una cansó popular catalana; y devia posar tanta fé en que aqueixa deferencia ens plauria que fins va demanarnos indulgència pel seu suposat «mal català» lo que sobrava de veres perquè'l pronuncia perfectament. Aquesta delicadesa de la Vigné va esser aplaudida per uns quants, pocs, espectadors; a aquest aplaudiments hi unim el nostre entusiasm.

Y el grós públic, que es l'únic que generalment aplaudeix, perquè segons a qui, li sembla que no fá fi el picar de mans, va trovar ensopida la cansó y més s'hauria estimat una *farruca* o una *machicha* que son plats forts que ell saboreja ab delectansa.

Jo no sé què pensen els Srs. Boter y Torrents!
Que torni la Guillot!!

EXPRES.

LA REVETLLA DE SANT JOAN

Son poc més de les cinc de la tarda. Sortim uns quants de nostre Centre disposats a enfilarnos a lo més alt de la veïna carena desde ont poguer contemplar l'immens espectacle que la revetlla de Sant Joan ofereix als cors delitosos de poètiques sensacions, al ensemps que decidits a encendre al cim més alt de la carena una grandiosa foguera.

El sol encara crema bastant, blamant llurs raigs ab magestusitat per camps y boscos, cels y ciutats portant la galvana a nostres cames y un deix de defalliment a nostres cossos, que creix més al sentir regalimar les gotes de suor cara avall. Però'l sol no'ns estemordeix. De sobres sabem que prompte desapareixerà per entre les crestes de les llunyanes montanyes, y que la calda que ara'ns mitj ofega esdevindrà fresc oreig que'ns deixondirà del tot.

Seguim amunt, disposats a arribar lo més prompte possible al cim. Mes qui es que no's detura quan assedegat passa enfront d'una font d'aont regalima cristallina aigua? La primera parada la fem a la Font del Arbós. Bebem y enfoquem l'*allargavista* pels quatre indrets, però com que ja comensa a fosquejar prompte marxem altre cop amunt deixant ab recansa la font, que's queda cantant en mitj d'arboços, com si ja cridés a ninfes y a faunes a celebrar l'orgia de la nit que s'apropa.

Seguim amunt, com si marxessim al enllà del enllà, mes com que en aquest mon tot té fi, acabarem per arribar al punt més alt de la carena que es aont dirigim nostres passos. Tot blana quiet, contemplant les darreres clarors del sol. No se sent ni un cant d'una au ni'l més petit remor. Apar que Natura guardi ses forces pera despertar més riallera a la claror de la lluna que ja s'ovira entre uns núvols que creuen errants per l'espai.

Mes l'hora dels embadaliments no s'es arribada encara. Aixis es que deixant de moment de contemplar la gaia Natura comensem a cullir llenya y a apilotarla, que'ns ha de servir pel foc que hem de encendre després. Ne fem una pila grossa.

Quan clavem les primeres caixalades al menjar que duem pera sopar, es ja fosc del tot. Allavors es quan contemplem la grandiositat del paisatge. A l'un costat, y als nostres peus Badalona, que comensa a resplandir pels innombrables focs que cremen pels quatre indrets. A l'un costat, per entre unes montanyes, la vila de Masnou també rojenja. Al altre, la grandiosa ciutat de Barcelona, ab ses enfilalls de fileres de fanals, que formen estètics dibuixos, que apar que tinga com a guardia l'alt Tibid bo, qual cim llú resplandent. Per l'altre costat, tot el Vallés, rublert de fogueres y boires vermelles, que a voltes pugen enlaire, com si tracessin d'arribar al cel. Al lluny, com a teló de fondo se mitj ovira la silueta de Montserrat, per un cantó y el Montseny per l'altre, rublerts de punts lluminosos, com ulls fulgurants que'ns estessiu mirant. Fins a nosaltres arriben les remors de les viles properes, embolcallades entre'ls espaternecs de piules y els tocs de campana de Montalegre que a ben segur toquen a penitencia pels que's diverteixen. Comensa a oirse'l cucurreig de les perdius y els refilets d'algun que altre rossinyol, que endressa sos càntics a la lluna, que ab tot y apareixer com una tallada de meló escampa una claror tota clara.

Ha anat passant el temps y hem acabat de sopar. Ara som nosaltres els qui cantem. Cansons de la terra, sardanes, nostre himne, que ressona triomfant per la buidor d'aquelles montanyes y que l'eco ens remet. Aixis passem el temps, fins que quan quasi ja no's veu cap foguera en lloc, allà al lluny ovirem les primeres resplandors de la de Sant Pere Martre. Son les deu. Un crit unànim ressona en nostres cors que puja fins als llavis. Visca Catalunya! Y tot seguit calem foc a la llenya que ja teniem «pilotada». Pocs moments transcorren y la montanya esdevé illuminada per la claror rojenja de les flamarades. A la claror del foc llegim versos. La veu den Maragall arriba fins a nosaltres en les seves senzilles estrofes. Y per un moment restem silenciosos, guaitant les flamarades que'l vent aplaca cap a terra, com si tingués por de que s'elevessin al infinit, y oint els troncs com espaternegen.

Costa avall en ràpida marxa retornem cap a Badalona. Altra vegada ens aturem a la Font del Arbós. Remullem les nostres goles seques y seguim el camí avall. Al passar per Canyet arriba fins a nosaltres una alenada d'infantivols rialles. Son les rialles dels que passen la nit en brassos de Terpsicore.

Y arribem a Badalona ab el cor obert, plé de la flaire d'arboços, y pins, y romanís, y el cap rublert de les cansons dels boscos, precisament en l'hora en que retiren els que han quedat a ciutat, concirosos d'haver passat la nit en somnis folls de banalisme.

F. SALVADOR y ROSÉS.

Bolsos i moneders de plata i or

de la acreditada fàbrica de

JOAN GOMILA.-MAHÓ.

Especialitat en moneders i bolsos pera primera comunió

Representant en aquesta ciutat:

PERE LLORET.-SANT PERE, 72, 2.^{on}, 1.^a

COMUNICAT

De nostre estimat company el Director de *Cataluña Textil*, hem rebut el següent:

Sr. Director de GENT NOVA.

Molt senyor meu: Donàntvos en mercès anticipades, vos agrairé la publicació de les següents ratlles en el periòdic que tan dignament dirigeu:

DUES PARAULES... Y PROU, QUE TINC FEINA

Recordo, de noi, haver sentit dir moltes vegades a la meua bona y aixerida avia materna:

—¡Deu te guardi, fill meu, de l'hora de les alabances!

Aquest ditxo m'ha vingut a la memoria al relacionar els extemporanis y exagerats elogis que'm va prodigar un senyor regidor dies enrera, tal volta pera fer més passadora la reventada (?) que, probablement, ja duia al pap al alabarme.

En quant a la mateixa, no per ell, sino per consideració als meus amics, faig públic que'ls conceptes emesos pel senyor Nadal respecte a la meua actuació *exclusivament de caràcter tècnic* al Congrés de Vilanova, no m'han pas molestat lo suficient pera ferme perdre'l temps en refutarlos y distreurem de la tasca cultural que vinc realisant dintre y fora del meu poble, apartat completament de les lluites partidistes y locals.

Una sola cosa vull fer present als meus compatriotes. Del Congrés de Vilanova jo he portat a la nostra ciutat unes conclusions aprovades per unanimitat, sense esmenes ni discussió de cap classe, les quals de posarles en practica'l nostre Ajuntament a Badalona, podrien contribuir, en temps no llunyá, al millorament moral y material de la nostra classe obrera. El senyor Nadal d'allà n'ha portat, en cambi, un sac plé d'insidies, mal-entesos y conflictes. Y es perque, aixís com cada un dels arbres produeix la fruita que li es peculiar y caracteristica, cada un dels homes dona de sí lo que realment porta a dintre.

P. Rodón y Amigó.

D'SPORT

Son altament lloables els esforços que realisa el «Bétulo Sport» en bé de la cultura sportiva. De bastant temps an aquesta part que sembla haverse despertat aquestes nobles aficions, especialment entre'l jovent badaloní. Empró fins ara una grossa dificultat s'imposava a les millors iniciatives: aquesta era la de trovarse mancats d'un lloc aont poguessin practicar-se tota mena de sports. Tenint en compte aixó y an aquest fi, els *sportmens* del «Bétulo Sports» s'han decidit habilitar un espaiós camp destinat an aquest objecte.

El projecte es grandió y pera donarne un petit esbos de lo que será, la Junta de la susdita entitat invitá a la premsa badalonina y als corresponents dels periòdics de la veïna capital a fer una visita al *Camp de Sports*, que está situat al cap-de-vall del

carrer de l'Industria, en el tancat anomenat «La conillera» y en quin lloc doná tota mena d'explicacions de lo que's projecta fer. S'hi construirá una grandiosa pista de reglament pera «motos» y bicicletes, que tant per la seva amplaria com pel seu diàmetre, será potser la primera, no sols de Catalunya sino d'Espanya, lo que facilitarà que puguin celebrarse tota mena de carreres internacionals. Al costat d'aquesta grandiosa pista hi haurá un espaiós camp de *foot-ball* de 120 per 60 metres de grandaria y en altre lloc també, dos camps pera *lawn-tennis*, un pera tir y una pista pera patins. La molta grandaria d'aquest camp de sports permetrà que pugui inquirirshi un grandió públic.

Com pot veures, el projecte es gran, per lo que desitjem que's pugui portar a la practica. Probablement abans de la prop-vinenta Festa Major quedará ja acabada la pista pera «motos» y bicicletes y el camp de *foot-ball*.

La nostra felicitació al «Bétulo Sport» y a la seva Junta Directiva que ab els seus treballs posen tan enlaire el nom de la seva entitat.

S.

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ ORDINARIA DEL DIA 25 DEL CORRENT

Comensá a dos quarts de nou ab assistència de tots els regidors menys en Planas, presidint l'Arcalde en Martí Pujol. Varen pendres els següents acorts:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Aprovar un dictamen de la Comissió de Governació, nomenant dos bombers efectius y dos aspirants a suplents.

—Passar a les respectives Comissions les instancies presentades per en Just Busquets sobre l'instalació d'un electromotor; altres den Joan Garí, en Joan Camps y en Pau Esteve sobre obres, y una altra den Santiago Ricart demanant l'ingrés en el Cos de Bombers.

—Aprovar les nómines de la brigada eventual de la passada setmana: els jornals pugen 256'50 pessetes y els carros 172.

Presentació de dos projectes.—Se llegeixen dos projectes de la minoria federal nacionalista republicana; l'un pera la confecció d'un empréstit per portar a cap varies reformes y un altre de protecció obrera, del qual ja'n donarem compte en altres números.

En Pujol felicita a la minoria esmentada per la presentació dels dits projectes, labor que creu profitosa deixant les estridencies y recels d'un al altre, car ab apassionaments no's fá obra productiva pera el progrés de nostra ciutat. Manifesta que en aquets projectes s'hi consignen quasi la totalitat de reformes de la majoria, acabant per invitar a tots els regidors pera que ab armonia laborin en profit de Badalona.

En Casas, deixant pera més endavant la desme-

nusació d'aquells projectes que ja anuncià a primers d'any, manifesta que creu arribada l'hora de marcar orientacions, responnent a l'invitació que en Pujol, encarnació y verb de la majoria, feu en aquella fetxa, pera que's possessin en comunicació les parts integrants del Consistori pera arribar a un acort. Ab aquets projectes, va dient, definim la nostra orientació, la qual pot passar a estudi pera que en cas de coincidencia's pugui portar a cap tan lloable obra. Agraeix les paraules laudatòries que'l president els ha dirigit y avensa que depositarien les seves conviccions polítiques, si vegessin que elles fossin un entrebanc pera les conveniencies del poble. Acaba demanant que's deixi dues o tres setmanes sobre la taula pera son estudi y definitiva explanació, y además que se'n faciliti copia als regidors y també a la premsa pera la seva publicitat.

Aixís s'acorda, aixecantse tot seguit la sessió.

PER L'EXTINCIO

DE LA MENDICITAT

L'Alcalde d'aquesta ciutat en Martí Pujol, ens ha recomanat la publicació de la següent R. O. del Ministeri de la Governació, dirigida als Governadors:

«Su Majestad el Rey (q. D. g.) se ha servido disponer:

1.º Que prohiba V. S. en su provincia la mendicidad pública, y anuncie por medio de grandes cartelones en la entrada de la capital este precepto.

2.º Que los mendigos ambulantes que imploran la caridad en las poblaciones, carreteras y caminos sean detenidos por los Agentes de la Autoridad y albergados en los centros benéficos correspondientes, pudiendo también prestar este servicio la Guardia civil.

3.º Que los mendigos forasteros que se hallen a disposición de las Autoridades, la Guardia civil los conduzca por tránsitos a las provincias de su naturaleza, o a los lugares que los mismos, indiquen que tienen familia o posibilidad de conseguir colocación.

4.º Que prohiba V. S. en la capital y ordene igualmente a los Alcaldes respectivos que impidan la entrada de toda persona que pretenda ejercer la mendicidad, debiendo evitar en lo posible la salida de los mendigos naturales de la población, sin motivo justificado.

5.º Que sea amonestada o corregida toda persona que trate de oponerse a la recogida y conducción de mendigos por los Agentes de la Autoridad.

6.º Que sea detenido y multado de 25 a 100 pesetas el que obligue o induzca a mendigar a un niño menor de 16 años.

7.º Que se consideren caducadas desde esta fecha todas las autorizaciones concedidas a los pobres para implorar la caridad pública.

8.º Que por la Jefatura Superior de Policía gubernativa se transmitan las órdenes convenientes al fin social que se menciona, recomendando que sus agentes de Madrid y provincias presten la mayor ayuda a los auxiliares gratuitos nombrados por el Consejo superior, quienes deberán exhibir al ejercer actos de protección la correspondiente tarjeta personal de identificación.

9.º Que V. S. invite a las personalidades filantrópi-

cas para que contribuyan con donativos fijos mensuales a que aumenten los exiguos obtenidos por las Juntas de protección a la Infancia y represión de la Mendicidad procedentes del 5 por 100, siendo éstas las encargadas de administrar y repartir las cantidades que se recauden.

10. Que V. S. solicite igualmente el apoyo valiosísimo de la prensa periódica, al objeto de estimular la caridad pública y coadyuvar a la celebración de funciones teatrales, tómbolas, festivales varios, cuestaciones públicas, a los fines benéficos expresados.

11. Que dé orden V. S. a los Alcaldes para que organicen Juntas de vecinos en los barrios de las distintas poblaciones, las cuales serán las encargadas de la clasificación, colocación y asistencia de los pobres, de acuerdo con las Juntas de protección.

12. Que se dicten bandos recomendando al público se abstengan de dar limosna en la vía pública, pudiendo castigar a los que voluntaria e insistentemente infrinjan esta disposición con multas que se dedicarán a las Juntas de Protección a la Infancia y represión de la Mendicidad.

Queda V. S. encargado del cumplimiento de esta Real orden, que deberá ser reproducida en los Boletines Oficiales y cuya parte dispositiva se transcribirá de oficio a todos los Alcaldes de la provincia, exigiéndoles que tenga aplicación bajo la más estrecha responsabilidad.

Que dé cuenta V. S. a este Ministerio de las gestiones realizadas en el plazo más breve posible.

De Real orden lo digo a V. S. para su conocimiento y efectos procedentes. Dios guarde a V. S. muchos años. Madrid 8 de Junio de 1912.—Barroso.

Señor Gobernador civil-Presidente de la Junta provincial de Protección a la Infancia y represión de la Mendicidad de...»

(Gazeta de 9 de Juny de 1912.)

Llegat de D. Vicens de Roca y Pi.—Badalona

Bonos repartits als pobres en el mes de Abril

Districte	Carn	Gallina	Pa	Comestibles	Llet	Ptes
1. ^r	128	134	74	15	90	143'10
2. ⁿ	217	127	133	—	—	151'65
3. ^r	157	127	111	60	173	198'80
4. ^{rt}	174	129	118	63	30	164'30
5. ^{nt}	120	147	49	60	60	142'10
6. ^e	229	117	129	—	30	158'35
7. ^m	289	217	78	—	76	209'75
Total.	1314	998	692	198	459	1168'05

Bonos repartits als pobres en el mes de Maig de 1912.

Districte	Carn	Gallina	Pa	Comestibles	Llet	Ptes.
1. ^r	82	98	66	16	93	115'40
2. ⁿ	260	169	136	—	—	180'40
3. ^r	156	125	105	62	202	204'95
4. ^{rt}	156	125	110	40	49	154'20
5. ^{nt}	145	156	52	62	62	154'30
6. ^e	223	105	123	—	31	150'30
7. ^m	293	215	79	—	33	197'40
Total.	1315	993	671	180	470	1156'95

NOVES

ASSAMBLEA DE TARRAGONA.—La Junta Permanent de l'Unió Catalanista ha rebut les següents adhesions a la Assamblea Nacionalista:

El Grup Turista Català de Buenos Aires, ha delegat an en Lluís Cairó perquè'l representi a l'Assamblea.

El Grup Nacionalista Radical «Catalunya» de Santiago de Cuba, ha manifestat haver nomenat representant del mateix al seu Delegat a Catalunya en Joan Llorens y desitjar que d'aquesta Assamblea'n surti una robusta acció que recatalanitzi y enforteixi la nostra Patria.

El Centre Català de Santiago de Xile ha comunicat per cablegrama haver nomenat Delegat per a l'Assamblea an en Francisco Gomis.

Del Orfeó Català de Manila, que ha nomenat delegat an en Josep M.ª Folch y Torres.

Dels catalans de Treuque-Langren (República Argentina) nomenant delegat an en Manel Serra Moret de Pineda.

De la novella entitat «Jove Catalunya, de Barcelona.

CÀTEDRA DE LLENGUA CATALANA.—La Comissió d'Instrucció Pública y Belles Arts de la Diputació de Barcelona ha acordat la creació d'una càtedra de l'idioma català; una d'elemental per als tipògrafs, caixistes litògrafs y demás industrials a qui pugui interessar y un altre de superior per els que desitxin coneixements més amplis y més científics del nostre idioma, habentse nomenat catedràtic an el il·lustre filòleg en Pompeu Fabra.

Se comensarà la matrícula, que serà de cinc pessetes per l'ensenyansa elemental y quinze la superior, el dia 15 de Setembre, acabant el curs el dia 31 de Maig, inaugurantse el dia primer del mes de Octubre.

No cal dir, ab la satisfacció que consignem la nova, de la creació d'aquesta càtedra la qual es feia actualment necessaria.

Festivitat de Sant Pere

Especialitat en Coques de totes classes desde 0'25 ptes, 0'50 ptes, 1 pta, 1'50 ptes y 2 ptes.

Vins, licors y champansys

Se serveix a domicili

COLMADO LLIGOÑA

Plassa Mercat, 17 - BADALONA

ATENEU OBRERO.—Atentament invitats per la Junta d'aquest Centre d'ensenyansa hem tingut el gust d'assistir als exàmens dels alumnes de les classes instal·lades y sostingudes per dit Centre. Ells varen fer que rebessin una agradable impressió de l'esforç portat a cap durant l'any per els professors a fi de que llur tasca sigui en profit dels

llurs alumnes els quals demostraren al mateix temps estar ben capacitats de les lliçons que se'ls expliquen.

En aquesta visita vegerem ab goig una magnífica màquina d'escriure «Monarch» que el distingit fabricant badaloní en Francesc Bosch Costa ha regalat a dit Ateneu la qual servirà d'admirable auxiliar a les classes de teneduria de llibres per donarhi lliçons de Mecanografia. També vegeren algunes instacions de l'exposició de productes industrials de nostra ciutat organitzada per la Junta per facilitar les visites escolars a les fàbriques.

Rebin els professors y Junta del Ateneu nostra felicitació per la obra educativa que estant fent.

Conferencia.—Avui dissabte, dia 29 del corrent, a les quatre de la tarda, se donarà en el «Ateneu Obrero» de nostra ciutat, una conferencia pública a càrrec del ex-professor de dit Ateneu en Pau Vila que recentment ha estat pensionat pel govern espanyol per ampliar els seus estudis al extranjer.

RENUNCIA.—El diputat provincial per aquest districte en Francisco Puigpíqué, ha presentat la renuncia del càrrec. fundantla en que avui no existeix l'unitat de criteri entre'ls seus electors de l'U. F. N. R.

Es aixó un comensament per a passarse al melquiadisme?

OBITUARI.—Nostres estimats amics en Miquel Boix Solà y esposa han vist turbada la seva felicitat ab la perdua de son únic fillet, tendre nen de set setmanes que a més d'un goig, era una esperança pels seus pares.

Ja saben l'amic Boix y familia lo molt que'ls apreciem y per aixó també la gran part que prenem en el dolor que'ls afligeix per aquesta tan sensible perdua.

—Dimecres prop-passat morí en nostra ciutat el jove en Ramón Garriga, fill de nostre particular amic en Joan Garriga.

Rebi la familia l'expressió de nostre més sentit condol per la greu perdua soferta.

PUBLICACIÓ.—Hem rebut de nostre amic en P. Rodon y Amigó, un follet que conté la ponencia sobre'l tema «L'ensenyansa profesional en les poblacions industrials» que ell desarrollà en el II Congrés d'Ateneus y Associacions de Cultura celebrat darrerament a Vilanova y Geltrú.

Com recordarán nostres llegidors les conclusions de dit treball foren aprovades per unanimitat.

En Rodon ha dedicat el follet al Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat.

CASAMENT.—Dissabte prop passat varen contraure matrimoni en l'Església de Santa Maria de aquesta ciutat nostre apreciat amic y consoci en Joan Clapés Durán ab la gentil senyoreta na Magda-

lena Navarro Muns germana del nostre amic en Joan.

Nostra més coral enhorabona als contraients als qui desitjem un nou estat plé de felicitats.

La Academia Mercantil, Passeig de Martínez Campos, núm. 16 porta col·locades ja a tres Senyores Mecnógrafes en importants cases de Barcelona ab sous de 25 duros mensuals.

La Mecnografía, Taquigrafia y Teneduría, Idiomes son la clau de totes les bones col·locacions.

Classes dia y nit fins a les onze.

ADHESIÓ.—El novell periòdic *Sol Ixent* que's publica a Navarres s'ha dirigit a la J. Permanent demanant l'adhesió a l'Unió Catalanista, le qual ha sigut acceptada per aquella, pera presentar-lo a la definitiva admissió en el proper Concili general.

Sigui benvingut el nou company.

«Les mellors aigües alcalines Vichy Hôpital (estómac), Vichy-Célestins (ronyons), Vichy-Grande-Grille (fetxe), son insubstituïbles.

Refuseu tota imitació.»

TROBALLA.—En la Comandancia municipal està depositat un paquet de mitjes que fou trobat al carrer d'en Lluç la setmana passada. S'entregarà a qui acrediti serne dueny.

Proheu una temporada el marvellós THÉ ALPINO y vos convencereu de sos excel·lents resultats.

DETENCIÓ.—Divendres de la passada setmana a la nit, foren detinguts a casa seva dos subjectes francesos, anomenats August Alfret Lautheume y sa companya Enriqueta Mana Lantuve, els quals, habitaven al carrer de Cervantes, lletra A, de nostra ciutat. Dits subjectes, estaven reclamats pel Govern del seu país, a causa de varis robos; se diu que pertanyen a la banda d'apaches del famós Bonnot.

«Demanau Sal Vichy Etat pera begudes. Comprí-mits Vichy-Etat, efervescents y Pastilles Vichy-Etat en els seus envases d'origen.

Refuseu tota imitació.»

DE L'ARCALDIA.—Ignorantse'l domicili del soldat repatriat Joan Ferrer Cuañes, l'Arcaldia'ns prega interessém sa presentació a les Oficines municipals, al objecte d'enterarlo d'un assumpte que li es convenient, relacionat ab el pego d'uns plusos de campanya que tenia demanats.

CARRERES DE BICICLETES.—Avui dissabte y organitzada per els elements ciclistes de Masnou tindrà lloc una carrera de neòfits, en el circuit Vilasar, Mataró, Argentona.

Demà y organitzada per el «Bétulo Sport» d'aquesta ciutat, s'en celebrarà una altra també de neòfits, fent el recoregut d'anada y tornada d'aquí a Mataró.

Per totes dues es concedeixen valiosos y importants premis.

QUEIXA.—Uns amics nostres ens pregunten fem public pera que arribi fins a nostra primera autoritat municipal, l'abús que uns peixeters, que viuen en els carrers de Cadiz, Magatzem, Mercé y altres d'aquella barriada, estant cometent tots els dies, tenint el carro de la seva propietat al carrer y alguns sobre l'acera, desde mitjdematí fins a l'hora que acostumen a sortir a fora o sigui aproximadament a mitja nit. També se'ns queixen de que siguin llensades al carrer aigües brutes, que despedeixen fortes fetors de peix.

Com que algun dels referits amics ja s'ha queixat a qui té el dever de corregirho y no s'ha fet obeir les ordres de l'autoritat no han sigut obeïdes, per això avui es fa public pera que l'Arcalde talli aquest abús, que perjudica als veïns y als transeunts.

Confien ells y també confiem nosaltres que serem atesos, posantshi desseguida correctiu.

PRECS.—Cridem l'atenció de qui correspongui pera que's fixin en l'estat llastimós d'alguns carrers de nostra ciutat, en els quals fa algun temps que no s'hi ha fet res, per lo que, creiem de necessitat que l'Ajuntament s'en preocupi, del contrari será casi imposible després el passarhi si no s'arreglan aviat.

També preguem al senyor Arcalde recomani als agents de la seva autoritat que fassin veure lo improcedent que es l'anar pel mitj de la Rambla en bicicleta, car casi tots els dies al vespre son molts els ciclistes que prenen aquell passeig per una carretera.

ANUNCI OFICIAL

Los Sres. D. Justo Busquets Tarruella y D. Pablo Esteve, de esta vecindad, ha recurrido a este Ayuntamiento, en súplica el primero de permiso para instalar un electro motor de 2 HP en su propiedad sita en el barrio de Canet número 2, y el segundo solicitando sustituir un electro motor de 1 HP por otro de 3 HP en la calle de Wifredo.

Los propietarios o vecinos que se consideren perjudicados con las mencionadas instalaciones podrán presentar sus reclamaciones, debidamente documentadas y justificadas, en el Negociado de Obras de esta Excm. Corporación Municipal, dentro el plazo de quince días, a contar desde el de la publicación del presente anuncio en el Boletín Oficial de esta provincia, pasados los cuales no se admitirá ninguna, y se resolverá conforme sea de justicia.

Badalona, 26 de Junio de 1912.—El Alcalde, *Martín Pujol*.